

ת"פ 1792/08/14 - מדינת ישראל נגד פוזי חטיב

09 דצמבר 2014

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 1792-08-14 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר)
1822-08-14

בפני כב' השופטת שרית זמיר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פוזי חטיב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מילבסקי

הנאשם באמצעות השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד טל גל און

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מתירה את תיקונו של כתב האישום ומרשיעה את הנאשם על סמך הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של:

כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952;

החזקת כלי פריצה לרכב, עבירה לפי סעיף 413 ז לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

שימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

פריצה לרכב בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 413 ו' סיפא לחוק העונשין;

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ה, ה' 09/12/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של:

כניסה לישראל שלא כחוק, החזקת כלי פריצה לרכב, שימוש במסמך מזויף ופריצה לרכב בכוונה לגנוב.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 27.7.14 בסמוך לשעה 15.30 ברח' יצחק בן צבי בראשל"צ, פרץ הנאשם לרכב ג'יפ מסוג ניסן טראנו בכך שהוריד את חלון הרכב ופתח את דלת הרכב.

בנסיבות הללו החזיק הנאשם ברשותו בכלי פריצה לרכב.

בהמשך, עת הגיעו למקום שוטרים שביצעו באותה שעה את תפקידם כדין וביקשו מהנאשם להזדהות, מסר להם הנאשם רישיון נהיגה מזויף על שם אחר הנושא תעודת זהות ישראלית ואת תמונת הנאשם.

בנסיבות הללו שהה הנאשם בישראל שלא כדין ללא אישורי כניסה, שהייה או עבודה.

במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים עתרו הם במשותף להשתתף עונש מאסר בפועל בן 19 חודשים הכולל הפעלת שני מאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם, האחד בן 12 חודשים והאחר בן 6 חודשים. ולצידו מאסר על תנאי והתחייבות.

ב"כ הצדדים פירטו את הנסיבות שעמדו לנגד עיניהם בגיבוש הסדר הטיעון ובהם בין היתר התיקון המשמעותי של כתב האישום על רקע קשיים ראייתיים שנגלו, הודייתו של הנאשם המלמדת קבלת אחריות והבנת הפסול שבמעשה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

אקדים ואומר כי בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם ובאורכם של המאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגדו, לא יכול להיות ספק כי הסדר הדיון שגובש בעניינו אינו ממצה כלל ועיקר את הדין עם הנאשם, שלא לומר עושה עימו חסד.

הנאשם יליד 1980 ולחובתו שש הרשעות קודמות בעבירות חוזרות ונישנות על חוק הכניסה לישראל, זיוף, התחזות, עבירות כנגד שוטרים ועובדי ציבור ועבירות רכוש לרבות כאלה הקשורות ברכבים.

מדובר בנאשם ריצה עונשי מאסר בפועל לתקופה ממושכת וביצע את העבירות נשוא כתב האישום כאשר תלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים על תנאי, האחד בן 12 חודשים והאחר בן 6 חודשים, ששניהם ברי הפעלה בתיק זה.

אכן דומה כי למרות שהנאשם נדון פעם אחר פעם לעונשים כבדים לרבות מאסרים ממושכים, בגין עבירות דומות, ויודע ידוע היטב את תג המחיר שצמוד למעשים כגון אלה, אין בכך כדי להרתיעו.

בנסיבות הללו לא יכול להיות חולק כי הדרך היחידה להגן על הציבור מפני ידו הרעה של הנאשם היא על דרך כליאתו לתקופה ממושכת מאחורי סורג ובריח.

אקדים ואומר כי אלמלא הצביעו הצדדים על קושי ראייתי ממשי שהביא אותם לכדי גיבוש הסדר הטיעון, ספק אם הייתי מוצאת לנכון לכבד את הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם בנסיבות הללו.

יחד עם זאת ובשים לב לאותם קשיים ראייתיים שעלו הרי שחזקה על המאשימה ששקלה היטב את כל השיקולים הצריכים לענין, לרבות ובעיקר את האינטרס הציבורי עליו היא אמונה.

עוד כמובן יש לקחת בחשבון את הודייתו של הנאשם, אשר לצד העובדה כי חסכה זמן שיפוטי יקר מלמדת קבלת אחריות.

במכלול השיקולים ולא בלי התלבטות, באתי בסופו של יום לכלל מסקנה לפיה יש מקום לאמץ את הסדר הטיעון שהוצג לי על ידי הצדדים.

לפיכך ולאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ובהם גילו של הנאשם, נסיבות חייו, עברו הפלילי, כתב האישום שתוקן בשל קושי ראייתי, התקופה בה שהה במעצר בגין תיק זה, הודאתו של הנאשם וחסכון בזמן שיפוטי יקר, והאינטרס הציבורי, מוצאת אני לנכון לכבד את הסדר הטיעון וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים מתיק פלילי 8718-12-10 מיום 31.3.11.

(ב) אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מתיק פלילי 8718-12-10 מיום 31.3.11.

(ג) מאסר בפועל בן 12 חודשים.

המאסרים על תנאי שהופעלו ירוצו בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בפועל שנגזר כן שסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 19 חודשים מיום מעצרו 27.7.14.

(ד) מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש מסוג פשע.

(ה) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש מסוג עוון ו/או עבירה כלשהי על חוק הכניסה לישראל ו/או עבירה שיש בה אלמנט של זיוף או מרמה.

(ו) הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 20,000 ₪ שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש כלשהי ו/או עבירה על חוק הכניסה לישראל ו/או עבירה שיש בה יסוד של זיוף או מרמה.

לא תחתם ההתחייבות ייאסר למשך 4 חודשים.

המוצגים - כלי הפריצה והתעודה יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ה, ה' 09/12/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

הוקלד על ידי חדווה ינר